

Sam Smith*

Ploaie mocnită

Ploaia mocnită se adună pe latitudini de sârme.
Picături la grămadă se-ntâlnesc, se unesc și aleargă
cătrepunctul cel mai de jos unde cad; dispărând pe firele
de dedesubt în miniaturi de cascade. Picături
singulare se târăsc înapoi în jos pe verticală.

Convins că toată apa de aici, pentru că este aici,
A fi nepotabilă, deshidratarea a creat o
deficiență a vitaminei B, adăugând la starea lui halucinantă.
Lipsa deja a vitaminei C
face ca pielea lui să prezinte leziuni și pete,
gingiile-i sunt umflate și i se clatină dinții.

Dincolo de dreptunghiurile, elipselor și romboizilor gardului
se afla buturugi tăiați până la brâu și morminte improșcate cu
var. Dincolo de aceste dreptunghiuri în relief sau afundate se-
ntrevede-o linie de copaci lucitori
- câțiva falnici mesteceni argințați: dar mai ales întunecimea
internă
a coniferelor. Dincolo de vârfurile - înmănușate ale copacilor
este un munte al cărui vârf
poartă cască de ciclist al unui nor. Din poarta împletită în formă
de diamant, drumul se curbează spre copacii verde închis.

Camera nr. 29

În camera cu flori măhnite
mâțișorii devin alergici
la polen, iar suspine se aud dinspre
gâturi pistruite de mimulus.
Din colțuri umbrite lucesc
discuri dantelate de soc, implorând
să devină lună. O magnolie
se face stol de porumbețe albe
prinse-n clipa zborului.
Salcâmul galben lăcrimează
după ele. Și totuși margaretele
sunt complet credule.
(Prin vecini,
izolate de nimbul

***Sam Smith** este un poet și romancier britanic liber
profesionist. Editează Revista de Poezie **The Journal** (fost
The Journal of Contemporary Anglo-Scandinavian Poetry).
Este publicistul colecției de cărți **Original Plus** și commis-
sioning editor la **The Select Six** ([www.bewrite.net/
select_six.htm](http://www.bewrite.net/select_six.htm)). Locuiește în Maryport, Cumbria, UK.

de unde miresmele le fac semn,
toate mirosurile învechite, purtate acolo
la dezmoțirea umerilor,
din timpuri apuse,
se-adâncesc în pământ.)

(nota cititorului - Mergi pe vârfuri, ca și cum ai striga pe deasupra
unei mulțimi.
Lasă-te pe călcăie când sfârșești. Privește în jur nedumerit.)

Urlete

În adânc de stâncă minotaurul
a urlat ca și acest om cu un singur picior

Unic supraviețuitor al unei ciocniri rutiere
nu i-ar fi fost sorocit să fie în viață astfel

Nu astfel
este tot ce știe ciotul lui de creier

Și din adâncul durerii albastre și roșii a cărnii jupuite
el urla

6:23 dimineața

Noi, ceasurile extrapolăm aceasta pulsație de-un minut
la o expectativă de-o viață. Noi, ceasurile știm că
fiecare fată va ajunge la o vârstă
când va simți că pielea-i explodează
ca o prună aurie. Noi, ceasurile știm și
că ea se va împlini prin maternitate.
După care, fostă cândva fată se va zbărci
încet înăuntrul pielii sale fleșcăite.
Momentele rătăcite ale vieții acelea pot fi immortalizate
cu un aparat foto. O altă metodă
de a opri scurgerea asimetrică a Timpului
este să-l scrii. Este acum 6: 23 dimineața.
6:23 dimineața din această pagină va exista atât cât
va exista această pagină. Pentru eternitate?
Nu înșeală pe nimeni. Cu excepția scriitorului care vrea
să se lase-nșelat. Alte artefacturi pot, din întâmplare, să existe
acolo unde sunt păstrate amintirile: fiecare cu istoria sa,
ustensile deschizându-se asemenea ușilor. Sportivii mai exact
vor să fie statistici. Din trecut. Un grădinar,
pe de altă parte, privește mereu nu
la ceea ce-nseamnă o plantă ci la ce va deveni aceasta.
Între Acum și Aici,

punctualitatea poate deveni o boală,
o năpastă care va afla mersul organizat
prin locuri verzi de țară lucind
printr-un tunel de griji - Sunt în întârziere! Sunt în întârziere!

Vor trebui să înghesuie și
hiatusul perioadelor de vacanță.)

În prezent ceasul singurătății
este un pește roșu subțire într-un glob cu apă.
Nu există victime. Noi suntem
acei care aleg să măsoare trecerea timpului.

Averse de iulie

Reci picături se frâng
pe picioarele goale,
se împrăștie în puncte întunecate
pe materiale subțiri.

Imediat poteci umede
ricoșează pietrișul
atins de tocuri stricate.
Roți de lăstuni,

Hrănindu-se la adăpostul zidului
creat de copacii înfoiați de vânt
se duc năpustindu-se în sus spre
streșini - rânjete maronii idioate

ale cuiburilor lor din noroi noduros.
Curcubee tremură
de-a lungul părții de dedesubt
a stropilor ca frunze-atârinate.

Un stol de porumbește ca o plasă pe cer
se duce
fluturând
încoace și-ncolo.

Adăpostindu-se, urmărind
- din siguranța timpului:
moartea
un miliard de bătăi departe

așteptam afară
aversele
conștienți de
respirația noastră

Copilăria lui, dezlănțuită, a fost un spațiu de vrajă/ farmec

...păr pieptănat, cu cărare; cravata cu dungi,
jacheta din tweed, ecuson la rever;

merge cu cadru -suport de bătrân,
cu umerii aduși din spate; are o mică

mustață și opinii, își numește grădina
„Les Toilettes des Chats”. În afară de asta

buzele-i sunt ferme
ca un borcan kilner.

A fost iubit cândva.
Adorat.

Lumea fu o dezamăgire.
Ar fi dorit mai mult.

Prezentare și traducere Mariana Zavati Gardner

